

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ο Άγιος Γεώργιος, ο Μεγαλομάρτυρας, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 23 Απριλίου, γεννήθηκε στα μέρη της Καισάρειας και ήταν συμπατριώτης, του Μεγάλου Βασιλείου. Οι γονείς του ήταν πλούσιοι και ο πατέρας του μαρτύρησε για το Χριστό, όταν ο Άγιος Γεώργιος ήταν μικρός, μέσα στην κούνια του. Η μητέρα του, μόλις είκοσι χρόνων τότε, ήτανε, από τις μάνες εκείνες, που πιστεύουν στο Θεό. Η νεαρή χήρα, είχε μαζί της το μικρό Γεώργιο, που τον ζύμωνε και τον έπλαθε έτσι, ώστε μαζί με το μητρικό γάλα, τον βύζαξε και στην πίστη του, για το Χριστό. Το μονάκριβο παιδί, της χήρας του μάρτυρα, καθημερινά μεγάλωνε και διακρίνονταν, για τα προτερήματά του. Όπως, κάθε παιδί έχει κάποια κλίση, για κάποιο επάγγελμα, έτσι και ο μικρός Γεώργιος, του άρεσε, να γίνει αξιωματικός. Έτσι, από βαθμό σε βαθμό, κατάφερε με τις ικανότητες που διέθετε, να γίνει στρατηγός και όχι μόνο, αλλά και κόμης. Όμως, παραπάνω από τα γαλόνια του, που με μεγάλη προσπάθεια απέκτησε, είχε τοποθετήσει, το Θεό.

Γρήγορα, όμως, ήρθε η ώρα της μεγάλης δοκιμασίας του Αγίου Γεωργίου, που έζησε στον τελευταίο διωγμό των πρώτων αιώνων, του Χριστιανισμού. Στο θρόνο της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ήταν ένα, από τα αγριότερα θηρία του κόσμου, ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός (284-304μ.Χ), που μισούσε, σαν λυσσασμένο σκυλί, τους Χριστιανούς. Μόλις, άκουε, ότι κάποιος ήταν χριστιανός, τον έπιανε η καρδιά του. Είχε μεγάλο μίσος, για τους Χριστιανούς και ήθελε να σβήσει το όνομά τους και να γκρεμίσει, όλες τους τις Εκκλησίες.

Γι' αυτό, εξέδωσε διαταγή, που έλεγε: « Όσοι Χριστιανοί, δεν αρνούνται το Θεό, όσοι δε θυσιάζουν στα είδωλα, αυτοί θα φονεύονται και η περιουσία των θα δημεύεται, τα σπίτια τους θα καίγονται και τα παιδιά και οι γυναίκες τους, θα οδηγούνται στην εξορία». Μόλις, έφθασε στο Στρατηγείο του, η διαταγή του Διοκλητιανού, που έλεγε, ότι οι ειδωλολάτρες μόνο θα μείνουν αξιωματικοί και οι άλλοι θα χάσουν τα γαλόνια και τις θέσεις τους, σκέφτηκε, ότι ήρθε η ώρα να ομολογήσει. Τότε, προς έκπληξη όλων μπροστά στο στρατεύμά του, που το είχε παρατάξει και μπροστά στον αυτοκράτορα, ομολόγησε, ότι είναι Χριστιανός και ότι παραπάνω από τον αυτοκράτορα, έχει το Χριστό. Ο Διοκλητιανός, έμεινε άφωνος και δεν πίστευε στα μάτια του, γι' αυτά που είδε και άκουσε. Μάλιστα δε, ο αυτοκράτορας μονολογούσε, πώς ένας τέτοιος γενναίος και υπέροχος αξιωματικός, να ανήκει, σε μια τέτοια αίρεση!

Μετά, από μια τέτοια σύγχυση, διατάσσει αμέσως και τον συλλαμβάνουν, του ξηλώνουν τα γαλόνια, του παίρνουν την πανοπλία του και τον ρίχνουν δεμένο, μέσα στις σκοτεινές φυλακές. Δε χρειάστηκε αρκετός χρόνος, έφθαναν μόνο λίγα δευτερόλεπτα, να χάσει το αξιωματικό του και να βρεθεί αλυσοδεμένος στις φυλακές, όπου άρχισαν τα φρικτά, για τον Άγιο βασανιστήρια. Τον έβαλαν σε ένα σιδερένιο τροχό, που είχε γύρω του σιδερένια νύχια και τον άφησαν να κυλίσει σε κατηφορικό μέρος, όπου το κορμί του Αγίου κατέκοβαν και ξέσχιζαν τις σάρκες, τα σιδερένια νύχια του τροχού. Μετά τον τροχό, του φόρεσαν πυρακτωμένα σιδερένια παπούτσια, που τον ανάγκασαν να τα φορέσει και να περπατήσει, πιστεύοντας, ότι αυτό το βασανιστήριο, δεν είναι δυνατόν, να το αντέξει. Μετά, τον

Ο Άγιος Γεώργιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 02 Απρίλιος 2012 03:59 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 17:24

πήρανε και τον ρίξαν σε ασβεστοκάμινο, για να καεί και να λειώσει, αλλά και από αυτό το μαρτύριο βγήκε νικητής, ο Άγιος, όπως, βγήκε νικητής και από τα προηγούμενα, όπου στο τέλος, τον αποκεφάλισαν.

Το μαρτύριό του συνέβηκε στη Διόσπολη (Λύδδα), μικρή πόλη της Παλαιστίνης, που έγινε το κέντρο της τιμής, προς το Μάρτυρα. Η φήμη του Αγίου Γεωργίου, που ανακηρύχτηκε από την εκκλησία μας Μεγαλομάρτυρας, διαδόθηκε γρήγορα, σε όλη την Ανατολή. Η εκκλησιαστική υμνογραφία, που αφιερώθηκε στον Άγιο Γεώργιο, είναι πλουσιότατη. Τα θαύματα, που του αποδόθηκαν και η πίστη, ότι εμφανιζόταν συχνά, ως ελευθερωτής αιχμαλώτων, υπερασπιστής φτωχών, ιατρός ασθενών, διαδόθηκαν ευρύτατα και συνέβαλαν στο να συνδεθεί η γιορτή του, με πλήθος λαογραφικών εθίμων. Η μνήμη του γιορτάζεται, από την εκκλησία μας, στις 23 Απριλίου. Επειδή, όμως, η ακολουθία του Αγίου, συνοδεύεται με αναστάσιμους ύμνους, στην περίπτωση, που η γιορτή του πέφτει, μέσα στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τότε μετατίθεται, στην επόμενη μέρα του Πάσχα. Η κατάθεση δε των λειψάνων του στο ναό της Λύδδας, γιορτάζεται, στις 3 Νοεμβρίου.

Στην Ορθόδοξη εικονογραφία παριστάνεται πάντα νέος, αγένειος, με κανονικά και ωραία χαρακτηριστικά, με πλούσια και κοντά μαλλιά, και πάντα φορεί την πολυτελή στολή των μαρτύρων ή τη στρατιωτική. Κατά την αρχαιότερη σωζόμενη εικονογραφία, παριστάνεται «κατ' ενώπιον» με στολή μάρτυρα και να κρατεί με το αριστερό του χέρι, Σταυρό.

Στη μεσοβυζαντινή εικονογραφία, παριστάνεται, να είναι ενδεδυμένος στρατιωτική στολή, να κρατεί στο δεξιό του χέρι δόρυ και με το αριστερό ασπίδα, έτοιμος να φονεύσει το θηρίο, που απειλούσε τη ζωή της θυγατέρας, του βασιλιά Σέλβιου. Σε άλλη δε παράσταση, της ίδιας εικονογραφικής περιόδου, παριστάνεται έφιππος με νεαρό να κάθεται στο άλογό του, ακριβώς, πίσω από αυτόν, προκειμένου ο Άγιος, να τον παραδώσει στους γονείς του, αφού προηγουμένως τον ελευθέρωσε, από τους Σαρακηνούς. Στη μεταβυζαντινή, τέλος, περίοδο, ο Άγιος παριστάνεται, να κρατεί στα χέρια του, την αποκομμένη κεφαλή του και να την προσφέρει, στο Χριστό.

Ο Μεγαλομάρτυρας Γεώργιος, ανήκει, στους δημοφιλέστερους Αγίους, του Χριστιανικού κόσμου. Στον τόπο μας, δεν υπάρχει χωριό, που να μην έχει Εκκλησία στο όνομα του και θεωρείται, ο προστάτης Άγιος, των ποιμένων. Η ημέρα της γιορτής του, στις 23 Απριλίου, αποτελεί για τον αγροτικό και κυρίως για τον ποιμενικό πληθυσμό, το ορόσημο μεταξύ χειμώνα και καλοκαιριού, για την αρχή του θερινού εξαμήνου, που αφορούσε στη διάρκεια των χρονικών συμβάσεων εργασίας, των βοσκών. Η ημέρα δε της γιορτής του, στις 3 Νοεμβρίου, είναι γνωστή, ως του Αγίου Γεωργίου «του Σποριάρη» ή του «Μεθυστή», επειδή σε πολλές περιοχές, γίνεται τότε, η έναρξη της σποράς ή το άνοιγμα και η δοκιμή των κρασιών, της νέας εσοδείας.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Ως των αιχμαλώτων ελευθερωτής και των πτωχών υπερασπιστής, ασθενούντων ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος, τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Ο Άγιος Γεώργιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 02 Απρίλιος 2012 03:59 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 17:24

Ακούστε το απολυτικό του Αγίου:

{mp3}ag_gewrgiou{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς.
3. Βίοι Αγίων « Ο Απόστολος Βαρνάβας».
4. Άγιος Γεώργιος, ομιλία, π. Αυγουστίνου Καντιώτου, 1968.
5. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic gr. π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Γεωργίου, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσες και όσους έχουν την τιμή, να φέρουν βαπτιστικά, το όνομα του Αγίου και ξεχωριστά στον ανιψιό μου Γιώργο, να είναι ευλογημένοι και να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Μάρτιος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}